

Skilda världar??

*Flygofficeren Bertil Ströberg
drogs 1983 in i en händelseutveckling som resulterade
i att han anklagades, dömdes och avtjänade straff för spioneri.*

Bevis för brott kunde aldrig framläggas utan endast mycket tveksamma indicier.

Efter mer än 25 år uppdagades att material hade undanhållits (!) försvarare och domstol, material som hade stärkt BS oskuld.

Trots en mycket klen bevisföring lyckades chefsåklagaren KG Svensson övertyga domstolen att brott hade begåtts. Dock fanns det de facto domstolsledamöter med civilkurage, som inte ansåg att skuld kunde bevisas.

*Var detta ett exempel på ett fungerande och
förtroendeingivande rättsväsende?*

I rättsväsendet ingår domstolarna som utgör stommen tillsammans med bl.a. polis och åklagarmyndigheten.

Domstolarna är oberoende och självständiga i förhållande till riksdag, regering och andra myndigheter.

Detta framgår av Europakonventionen för de mänskliga rättigheterna och regeringsformen.

Samtidigt vilar ett mycket tungt ansvar på domstolarna att leva upp till de mänskliga rättigheterna dvs tillämpa fair play.

Sverige har antagit flera konventioner om de mänskliga rättigheterna, vilka även gäller domstolsväsendet utan undantag, även om detta har sin självständighet enligt lag.

Levde vi i skilda världar?

Hanterades fallet BS med de mänskliga rättigheterna för ögonen?

Nej!

*Det verkade som om allmogen levde i en upplyst och juste värld medan
rättsväsendet levde i en annan värld.*

Av Domstolsverkets informationsmaterial (Diarienumr:440-2010) framgår att

”Domstolen skall ta ställning till de bevis som finns. Det är bevisen som är själva kärnan i rättegången. Oavsett vilken typ av mål det är som tas upp i en rättegång så är det alltså bevisen som styr.

Och det är den som åtalar någon som är skyldig att ta fram bevisen.”

”En sak har alla mål gemensamt. Alla inblandade ska uppleva att de har behandlats lika inför lagen – att de har blivit sedda och att vi verkligen har lyssnat på vad de har att säga.”

Levde vi i skilda världar?

Fick kärnan, dvs. beviset, sin givna plats?

Tog chefsåklagaren KG Svensson fram några bevis?

Det gjorde han inte eftersom det inte fanns några och hade aldrig funnits!

Sannolikt försattes chansen till att säkra bevis och aktörer i den som man trodde begynnande spionhärvan, pga. snabbt och planlöst ingripande.

Inarbetade rutiner för sådana situationer sattes av någon anledning helt ur spel.

När bevis inte fanns, gick chefsåklagaren likt en ångvält fram för att övertyga domstolen med ohållbara indicier för att kunna fälla den anklagade.

Allmoge fick intrycket av att chefsåklagaren på förhand hade bestämt sig för att BS var skyldig och nu skulle domstolen övertygas om detta genom omvänd bevisföring med anpassade indicier.

*Det verkade som om allmogen levde i en upplyst och juste värld medan
chefsåklagaren levde i en annan värld!*

En tidigare säkerhetschef för försvarsmakten Filip Grudemark med lång meritlista, formade den militära säkerhetstjänsten under kalla krigets epok. Vid tiden för BS gripande var en annan säkerhetschef verksam, Lennart Borg.

När BS sak kom upp, lät den tidigare erfarne säkerhetschefen meddela att han ifrågasatte hela den dittillsvarande utredningen och vädjade om att en ny oberoende och komplett utredning skulle genomföras. Den senare säkerhetschefen hade en annan uppfattning och saken fick bero. Filip Grudemarks inlaga togs aldrig upp och beaktades därmed inte.

Levde vi i skilda världar?

Om den äldre och mycket erfarne säkerhetschefen anade "ugglor i mossen" och slog larm medan den yngre och mindre erfarne säkerhetschefen motarbetade detta, då kändes det mycket fel!

Varför denna motsättning? Vad skulle döljas? Var säkerhetstjänsten rädd för att något känsligt skulle komma i dagen? I vilken värld levde den militära säkerhetstjänsten då BS fall hanterades?

*Det verkade som om allmogen levde i en upplyst och juste värld medan **säkerhetschefen levde i en annan värld!***

=====

*Resningsansökan till Högsta domstolen ingavs 2009 av BS försvarare Björn Hurtig. Åklagarmyndigheten ingav 2010 sin förklaring till Högsta domstolen i vilken överåklagaren Jörgen Alnblad motsatte sig att resningen beviljas. Motivet var att BS **inte visat** någon omständighet som bör föranleda resning.*

Vadå, undrar vän av ordning!

Men Björn Hurtig bemötte överåklagarens motsättning till resning i en välmotiverad och överbevisad inlaga till Högsta domstolen.

Levde vi i skilda världar?

Sedan domen mot BS 1983, har mycket material sett dagens ljus. Omvärldsbilden från det kalla krigets epok är omfattande och målande med Sveriges dolda samröre med NATO och WP helt naturligt stora intresse för Sverige.

Detta fick till följd ett omfattande agerande från svenska säkerhetsmyndigheters sida.

Sent omsider har material ur arkiven uppdagats, som tidigare undanhållits (!!) domstol och försvar och som talade till BS fördel.

Det verkade som om överåklagaren inte hade följt med sin tid om hur det är i dag och med alla nya fakta!

Det verkade som om allmogen levde i en upplyst och juste värld medan överåklagaren levde i en annan värld!

=====

Men hallå !

Vi lever väl ändå alla i en och samma värld?!

- * *Allmoge förväntar sig att samhällets stöttepelare, bl.a. rättsväsendet, skall fungera professionellt och leva som det lär.*
- * *Allmoge ser fram emot en juste hantering av Bertil Ströbergs resning i Högsta domstolen.*

Justitia omnibus – ”Rättvisa åt alla”!

Ingemar Olsson